

ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΟΡΕΙΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ

Η χώρα έχει ανάγκη από έναν νέο πατριωτισμό. Έναν πατριωτισμό που δεν εξαντλείται στην επίκληση του ένδοξου παρελθόντος και δεν έχει σχέση με τον αδιέξοδο και επικίνδυνο εθνικισμό. Ο νέος πατριωτισμός εμπνέει και εμπνέεται από τις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Σε αυτόν συμμετέχουν οιονεί όλοι οι πολίτες που αποστρέφονται τη μιζέρια του παρελθόντος, που θέλουν να τελειώνουν με το φαύλο πολιτικό παρελθόν, με την κλεπτοκρατία, την αεριτζίδικη οικονομία, τη φοροδιαφυγή και τους διορισμούς. Είναι αυτοί που οραματίζονται μια άλλη Ελλάδα παραγωγική και εξωστρεφή, ενταγμένη ισότιμα στην Ευρώπη, χωρίς αμφιθυμίες και ταλαντεύσεις.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΣΜΩΝ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αν η παρούσα Βουλή διαλυθεί χωρίς προηγουμένως να κινηθεί την διαδικασία για την αναθεώρηση του Συντάγματος, θα έχουμε άλλη μια απόδειξη ότι το πολιτικό σύστημα δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα. Γιατί; Τι λέμε τόσα χρόνια;

Όλοι δεν λέμε ότι πρέπει να σταματήσει η ασυλία των πολιτικών; Πως θα γίνει αυτό αν δεν αποφασίσει αυτή η Βουλή την αναθεώρηση του διαβόητου άρθρου 86 για την ποινική ευθύνη υπουργών; Πως θα γίνει αυτό αν δεν αναθεωρήσουμε το άρθρο 63 περί ασυλίας των βουλευτών;

Εμείς λέμε ότι οι βουλευτές δεν χρειάζονται εκ προοιμίου καμία

ασυλία, αλλά όταν θεωρούν ότι η δίωξη τους είναι πολιτική ή παράλογη μπορούν να καταφύγουν στη Βουλή και να ζητήσουν προστασία. Είναι το βρετανικό μοντέλο. Όσον αφορά τους υπουργούς, να μην αποφασίζει η Βουλή για τη δίωξή τους, αλλά να ανατεθεί σε συλλογικό όργανο ανώτατων δικαστών, όπως στη Γαλλία ή στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου.

Δύο ακόμη μεγάλες συνταγματικές αλλαγές.

Ένταξη του Προέδρου της Δημοκρατίας στην επιλογή της ηγεσίας των Ανωτάτων Δικαστηρίων, βάσει καταλόγου που θα του υποβάλλει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία (3 ονόματα) και η αντιπολίτευση (2 ονόματα). Αναθεώρηση του άρθρου 90 του Συντάγματος.

Ρύθμιση για την επιλογή των Προέδρων των Ανεξάρτητων Αρχών με αναθεώρηση του άρθρου 101Α, το οποίο ελλείπει στοιχειώδους συναντίληψης έχει χρεοκοπήσει τον καινοτόμο θεσμό, γιατί δεν βρίσκεται πλειοψηφία 4/5 στη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής.

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Κεντρικός συντονισμός πολιτικών, μόνιμοι υφυπουργοί, μείωση ειδικών συμβούλων, κατάργηση αναπληρωτών.

Η πρόταση είναι μεγάλη και συγκεκριμένη και μπορείτε να την αναζητήσετε στο σάιτ μας. Είναι του Παύλου Ελευθεριάδη, του Γιάννη Αλεξάκη και του Στάθη Καμπουρίδη.

Είναι ντροπή που τα υπουργεία αλλάζουν, μικραίνουν, μεγαλώνουν, τεμαχίζονται ανάλογα με τις ορέξεις δελφίνων και ανταρτών.

«Αν δεν πάρω υφυπουργείο θα αυτοκτονήσω», είναι γνωστή η απειλή αλλά και το αποτέλεσμα. Δεν αυτοκτόνησε.

Ένας επιπλέον λόγος που δεν προχώρησε η μείωση των μελών της κυβέρνησης (ακόμα και από πρωθυπουργούς που πραγματικά το

ήθελαν) είναι η δυσλειτουργία της διοίκησης. Παράδειγμα. Κάποιος πρέπει να αναλάβει τις φυλακές. Διοίκηση δεν υπάρχει και ο υπουργός δεν θέλει. Ας κάνουμε ένα υφυπουργείο φυλακών.

Με δεδομένο λοιπόν ότι φτιάχνουμε την διοίκηση - αυτό ήταν αστείο - θέλουμε:

δραστική μείωση των μελών της κυβέρνησης (από γύρω τα 50 που είναι σήμερα στα 25).

Μόνιμος σχεδιασμός της Κυβέρνησης, ώστε ούτε τα Υπουργεία να μην αλλάζουν αρμοδιότητες σε κάθε ανασχηματισμό, ούτε οι αρμοδιότητες των υφυπουργών να ορίζονται με καθυστερήσεις και αλισβερίσι. Αυτό είναι άλλη μια αποκλειστική ελληνική πατέντα.

Προτείνουμε την σύσταση ειδικής επιτροπής με έλληνες και ξένους ειδικούς που θα καταθέσουν ολοκληρωμένη πρόταση προς συζήτηση στους πολιτικούς αρχηγούς. Τα κόμματα πρέπει να συμφωνήσουν τουλάχιστον στο ελάχιστο, πόσα και με ποιες αρμοδιότητες υπουργεία επιθυμούν.

Αντίστοιχα θα πρέπει να ερευνηθεί -και μετά από διάλογο όλων των κομμάτων να συμφωνηθεί- η σύσταση Πρωθυπουργικού Γραφείου με ευρείες αρμοδιότητες και εποπτικές εξουσίες.

Μόνιμους υφυπουργούς στην παιδεία - την ασφάλιση - την υγεία - το υπουργείο εξωτερικών - κάτι που το Σύνταγμα προβλέπει. Η επιλογή πρέπει να γίνεται μέσω ανοικτού διαγωνισμού με υποχρεωτική πενταετή θητεία.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Επιτρέψτε μου να δώσω ένα παράδειγμα του αδιεξόδου, στο οποίο έχουν φέρει σήμερα την πολιτική τα παλιά κόμματα.

Είναι το παράδειγμα της εκλογής του Προέδρου Δημοκρατίας. Προσέξτε τι γίνεται σήμερα: μέσα σε δεκάδες ώρες τηλεοπτικής κομματικής προεδρολογίας των τελευταίων μηνών, δεν συζητήθηκε ούτε μια στιγμή το κεντρικό ζήτημα. Όλα τα είπαμε, εκτός από το ποιος πολίτης είναι ο κατάλληλος για αυτή τη θέση. Το πιο σημαντικό ερώτημα έφυγε από τη μέση. Μαγική εικόνα. Μια συζήτηση για τον Πρόεδρο χωρίς τον Πρόεδρο.

Οι μισοί λένε:

“Ας είναι όποιος να 'ναι. Φτάνει να εκλεγεί από την παρούσα Βουλή. Φτάνει να μην κάνουμε εκλογές.”

Οι άλλοι μισοί λένε:

“Και ο Λένιν να αναστηθεί, ο ίδιος ο Πάπας να μας έρθει -λέμε τώρα- δεν μας κάνει. Το παν είναι να πάμε για εκλογές.”

Ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους: με τη στάση τους, τα κόμματα εξευτελίζουν το ανώτατο αξίωμα της πολιτείας. Δίνουν ένα ακόμα σήμα στην κοινωνία ότι όλα είναι το συμφέρον του κόμματος. Του εκάστοτε κόμματος. Γιατί αυτά που λέει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ τα έχει πει με τα ίδια ακριβώς λόγια στο παρελθόν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία.

«Σημασία δεν έχει ο Πρόεδρος -σημασία έχει να πέσει η κυβέρνηση», από την εποχή του Έβερτ η ίδια ιστορία. Τα ίδια είπε η ΝΔ και το 1999. «Προτεραιότητα δεν είναι ο Πρόεδρος. Προτεραιότητα είναι να πέσει η κυβέρνηση Σημίτη».

Και τώρα τους ενοχλεί στη Νέα Δημοκρατία που ο ΣΥΡΙΖΑ αντιγράφει τη ρητορική τους.

Ένας είναι ο λόγος της εξουσίας, ένας είναι ο λόγος αυτών που διψούν για εξουσία.

Και ήρθε το “Ποτάμι” και είπε το αυτονόητο. Να συζητήσουμε για τα πρόσωπα. Για τις αξίες. Να μην καταφύγουμε πάλι στις μετριότητες και τους συνταξιούχους της πολιτικής. Να μην

συμβιβαστούμε δηλαδή με τον «παλιό τρόπο».

Εμείς καθημερινά και μεθοδικά ανοίγουμε τρύπες στο παλιό σύστημα, μήπως και μπει λίγο φως και αυτοί αντί για το φως σχολιάζουν την ...τρύπα.

Αυτός είναι ο δικός μας ρόλος και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Από εδώ και στο εξής για όλες τις θέσεις, εμείς θα προτείνουμε τους άξιους, τους καινοτόμους, τους κοσμοπολίτες, τους δημιουργούς. Έξω από τις παρασκηνιακές συμφωνίες και τα παζάρια του παλαιοκομματισμού.

Με την κοινωνία συνομιλούμε και σε αυτήν θέλουμε να δείξουμε ότι υπάρχει και άλλος δρόμος.

ΝΕΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση ανέβασαν τις τελευταίες ημέρες νέα παράσταση: ο εκλογικός νόμος που θέλει ο λαός (και που συμφέρει σήμερα το κόμμα μας).

Το παλιό σύστημα ως γνωστόν αλλάζει άποψη ακόμη και για τον εκλογικό νόμο, ανάλογα με τις πιθανότητες νίκης ή ήττας στις εθνικές εκλογές. Τελευταίο παράδειγμα ο ΣΥΡΙΖΑ που, ενώ παραδοσιακά ήταν υπέρ ενός συστήματος απλής αναλογικής, δεν συναινεί σήμερα στην αλλαγή του εκλογικού νόμου, για να μην χάσει το μπόνους των 50 εδρών που παίρνει το πρώτο κόμμα.

Ο σημερινός εκλογικός νόμος έχει πολλά προβλήματα. Με 35% κάποιος μπορεί να είναι αυτοδύναμος. Έτσι έχουμε κυβερνήσεις μειοψηφίας που δεν είναι υποχρεωμένες να αναζητήσουν συμμάχους και συναινέσεις. Το άλλο έγκλημα του εκλογικού μας

νόμου είναι ότι επιβάλλει το χωρίς όρους κυνήγι του σταυρού προτίμησης ιδίως στις μεγάλες περιφέρειες των αστικών κέντρων. Το Ποτάμι λέει να σταματήσουμε το κυνήγι του σταυρού που ευνοεί τους πλούσιους, τους κληρονόμους και αυτούς που στηρίζουν οι τηλεοράσεις. Να χωρίσουμε τη χώρα σε μικρές περιφέρειες. Ο πολίτης να έχει δικαίωμα δύο ψήφων. Μια για τον τοπικό του βουλευτή και μια για το συνδυασμό της ευρύτερης περιφέρειας. Να μπορεί να ψηφίσει υποψήφιους από δύο διαφορετικά κόμματα. Μια Βουλή με λιγότερους Βουλευτές - 150 από τις μονοεδρικές και 100 από τις περιφέρειες, χωρίς μπόνους για τα κόμματα εξουσίας. Πέντε έδρες της Βουλής να καταλαμβάνονται από Έλληνες της διασποράς.

Το σύστημα πρέπει να γίνει αναλογικότερο, αλλά αλλά όχι απολύτως αναλογικό, καθότι σε αυτή την περίπτωση θα βγάζει έδρα στην Βουλή και κάποιος που συγκεντρώνει το 0.3 του εκλογικού σώματος, δηλαδή με 20.000 ψήφους.

Αντίστοιχες προτάσεις -υπέρ ενός γερμανικού συστήματος- έχουν κατατεθεί τα τελευταία χρόνια από αριστερούς μεταρρυθμιστές και προοδευτικούς φιλελεύθερους. Θυμίζουμε την μελέτη που είχε γίνει από τον Μιλτιάδη Παπαϊωάννου και τον Ηλία Νικολακόπουλο το 2008, καθώς και το σχέδιο νόμου που είχε ετοιμάσει ο Γιάννης Ραγκούσης σε συνεργασία με τον Νίκο Αλιβιζάτο, τον Θανάση Διαμαντόπουλο και άλλους ειδικούς.

Η εξουσία του ΠΑΣΟΚ όμως δέσμια παλαιοκομματικών συμφερόντων δεν τόλμησε να προωθήσει ούτε αυτή την αλλαγή.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η πολυνομία είναι ένας από τους κρισιμότερους «αόρατους»

εχθρούς της ανάπτυξης. Η Ελλάδα είναι η χώρα με τους περισσότερους νόμους και ρυθμίσεις στον κόσμο, ένα πολυδαίδαλο νομικό σύστημα το οποίο κανείς δεν γνωρίζει.

Τα τελευταία 20 χρόνια θεσπίστηκαν 2.000 νόμοι, 14.000 προεδρικά διατάγματα και 17.000 υπουργικές αποφάσεις, σύνολο 35.000 ρυθμίσεις. Μόνο την τελευταία τριετία ψηφίστηκαν 20 φορολογικοί νόμοι και το 2013 εκδόθηκαν 700 φορολογικές εγκύκλιοι.

Τα νούμερα τα έχω στρογγυλοποιήσει προς τα κάτω.

Αυτή η πολυπλόκαμη γραφειοκρατία εξυπηρετεί μόνο τον εαυτό της. Όσο πιο δυσνόητη και στριφνή είναι η νομοθεσία, τόσο περισσότερο ο πολίτης χρειάζεται να απευθυνθεί στους «πολιτευτές». Έτσι ανατροφοδοτείται και διαιωνίζεται η γραφειοκρατία.

Πρέπει να υπάρξει Ανεξάρτητη Αρχή Νομοθεσίας που θα αναλάβει τον ρόλο της κωδικοποίησης της νομοθεσίας, θα συμβουλεύει την Βουλή για κάθε νομοθετική πρωτοβουλία και θα διατυπώνει το Τελικό Κείμενο του κάθε νόμου. Που σημαίνει ότι θα υπάρχει ένα μοναδικό κείμενο για τη φορολογία, ένα μοναδικό κείμενο για τα δάση.

Το τελικό κείμενο θα ενσωματώνει όσες προηγούμενες διατάξεις ισχύουν και θα εξαιρεί όσες διατάξεις καταργούνται. Οπότε ο κάθε πολίτης, ξέροντας επί παραδείγματι ότι αυτό είναι το τελικό κείμενο για τη φορολογία, δεν χρειάζεται να έχει φορολογικά και δικηγορικά γραφεία στο πλευρό του, για να συντάξει τη φορολογική του δήλωση.

Χωρίς άμεσες ριζικές αλλαγές στην δημόσια διοίκηση δεν πρόκειται να αλλάξει η χώρα και να μειωθεί η ανεργία. Η αναποτελεσματικότητα και η διαφθορά του Δημοσίου είναι το βασικό αντικίνητρο για τις επενδύσεις. Επειδή όμως όλα αυτά έχουν ειπωθεί πολλές φορές και τα γνωρίζουμε όλοι, ήρθε η ώρα των αλλαγών.

Ανασχεδιασμός της λειτουργίας του Δημοσίου με προτεραιότητα στους τομείς που επηρεάζουν την οικονομία και τη δημόσια υγεία. Όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι να αξιολογούνται με έναν ουσιαστικό και αντικειμενικό τρόπο.

Όσοι δημόσιοι υπάλληλοι είναι διεφθαρμένοι ή ακατάλληλοι για την αποστολή τους πρέπει να απομακρύνονται. Είναι ασύλληπτο ότι ακόμη και σήμερα εμφανίζονται δήμαρχοι και περιφερειάρχες, που αρνούνται να ελεγχθεί η νομιμότητα των προσλήψεων όταν είναι τοις πάσι γνωστή η χρήση πλαστών πιστοποιητικών.

Όσες δομές του Δημοσίου δεν έχουν αντικείμενο πρέπει να καταργούνται.

Στην αξιολόγηση των δομών και των υπαλλήλων σημαντικό ρόλο πρέπει να παίζει η άποψη των πολιτών στους οποίους απευθύνονται.

Ανάλογα με την δημοσιονομική κατάσταση της χώρας πρέπει να λειτουργεί και σύστημα κινήτρων με πρόσθετη υλική και ηθική επιβράβευση αντίστοιχη με τις ατομικές και συλλογικές επιδόσεις και το είδος της προσφερόμενης υπηρεσίας.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Η διαφθορά δεν είναι μόνο Ελληνικό πρόβλημα. Χρειάζονται δυο για να χορέψουν τανγκό. Τα τελευταία χρόνια γίναμε μάρτυρες τεράστιας αύξησης της διαφθοράς σε όλη την Ευρώπη και σε όλους

τους τομείς της οικονομίας. Τα κρυφά ταμεία της Ζήμενς μπορεί να είναι διάσημα στην Ελλάδα, αλλά δεν ήταν και δεν είναι τα μόνα ταμεία μαύρου χρήματος.

Το Ποτάμι προτείνει την θέσπιση Ευρωπαϊού επιτρόπου με αντικείμενο την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Πρέπει να έχει υπερεθνικές εξουσίες έρευνας, ώστε να μην επαναληφθούν φαινόμενα Τσοχατζόπουλου όπου ο πολιτικός κόσμος και βεβαίως το κόμμα του ολιγώρησαν επί χρόνια.

Και βέβαια πρέπει να γίνουμε πιο αυστηροί με όλους όσοι κλέβουν το κράτος και τους πολιτικούς που πλουτίζουν με μίζες. Δεν αρκεί η φυλάκιση σε μια VIP πτέρυγα. Αυτοί που πιάνονται να κλέβουν δημόσια περιουσία ή πιάνονται με μίζες πρέπει την υπόλοιπη ζωή τους να τρώνε από τα συσσίτια. Δηλαδή να μένουν χωρίς καθόλου περιουσία.

Όλα αυτά τα είπαμε, φωνάξαμε και τώρα που ήρθε η ώρα να τα κάνουμε, τα παλιά κόμματα σφυρίζουν αδιάφορα.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥ

Το Ποτάμι υποστηρίζει την κατάργηση των διακρίσεων. Η ανοικτή και ανεκτική κοινωνία δεν φτιάχνεται με κατασταλτικούς νόμους.

Αν μας ενδιαφέρει η έλλειψη διακρίσεων με βάση τη θρησκεία, χρειαζόμαστε σεβασμό της θρησκευτικής ελευθερίας και διαχωρισμό της εκκλησίας από το κράτος.

Αν μας ενδιαφέρει η έλλειψη διακρίσεων με βάση την αναπηρία, χρειαζόμαστε πρόσβαση στη δημόσια διοίκηση, την παιδεία και την υγεία. Και ράμπες στα πεζοδρόμια.

Αν μας ενδιαφέρει η έλλειψη διακρίσεων με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό, χρειάζεται να αναγνωρίσουμε ίσα δικαιώματα σε

όλους, όπως και την δυνατότητα σύναψης σύμφωνου συμβίωσης.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΕ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΕΙΑ

Όταν έχουμε 50.000 Έλληνες φοιτητές στο εξωτερικό είναι αδιανόητο να απαγορεύονται με συνταγματική διάταξη τα μη κρατικά πανεπιστήμια. Πολύ περισσότερο, όταν επιτρέπεται η ιδιωτική εκπαίδευση σε όλες τις άλλες βαθμίδες. Είμαστε υπέρ της δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Πανεπιστημίων με συγκεκριμένες προδιαγραφές που ισχύουν για αντίστοιχα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Τα τελευταία χρόνια το Δημόσιο Πανεπιστήμιο έγινε σάκκος του μποξ από όψιμους μεταρρυθμιστές.

Αναρωτιέμαι:

Πως ζητούμε από τα Πανεπιστήμια να διαπρέπουν, όταν κάθε χρονιά οι εισακτέοι είναι διπλάσιοι απ' όσους μπορούν να εκπαιδεύσουν οι Σχολές;

Τι μπορεί να κάνει το Πανεπιστήμιο όταν οι φοιτητές που φτάνουν σε αυτό είναι εθισμένοι στην αποστήθιση;

Τι μπορεί να κάνει το Πανεπιστήμιο με τους φοιτητές που εισάγονται σε αυτό δίνοντας λευκή κόλλα στις Πανελλαδικές;

Ως πολιτεία και κοινωνία, αντί να ξοδέψουμε ενέργεια, μόχθο και πλούτο, ώστε να μπορέσουμε να ανεβάσουμε τον αδαή στο επίπεδο της επιστήμης, σπαταλήσαμε ενέργεια, μόχθο και πλούτο για να κατεβάσουμε την επιστήμη στο επίπεδο του αδαούς.

Το σωστό μέτρο της βάσης του 10, δηλαδή ο κανόνας που όριζε ότι κανείς δεν εισάγεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αν δεν έχει

μέσο όρο πάνω από τη βάση καταργήθηκε ως ταξικό μέτρο.

Το 2013, οι Έλληνες δαπάνησαν συνολικά 1 δις για φροντιστήρια.

Πρέπει να δεχτούμε την πραγματικότητα, να επιτρέψουμε στους καθηγητές των δημοσίων σχολείων να κάνουν φροντιστηριακά μαθήματα όπως οι γιατροί του ΕΣΥ κάνουν απογευματινά ιδιωτικά ιατρεία μέσα στα νοσοκομεία. Να γίνουν, πιλοτικά στην αρχή, σε επιλεγμένες περιοχές, να το μελετήσουμε και να το επεκτείνουμε σε όλη τη χώρα αν αποδώσει.

Οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στην παιδεία δεν αρχίζουν πάντως από τα Πανεπιστήμια. Αλλά από τα Δημοτικά, και καλύτερα ακόμη από τα Νηπιαγωγεία.

Ευέλικτα Σχολεία λοιπόν - προϋπολογισμοί και δικαίωμα πρόσληψης ανά σχολείο, δημιουργία διοικητικού συμβουλίου σχολείου από γονείς και δασκάλους, η καινοτομία & η επιχειρηματικότητα να γίνει υποχρεωτικό μάθημα όπως εισηγείται ο κ. Δήμου, πρόσληψη διευθυντών σχολείων από τον ιδιωτικό τομέα, εξάπλωση πρότυπων σχολείων σε όλη την περιφέρεια.

Οι παρεμβάσεις στην προσχολική ηλικία έχουν πολύ καλύτερα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα σε σχέση με αντίστοιχες παρεμβάσεις στο γυμνάσιο ή στο λύκειο. Για παράδειγμα, μικρές τάξεις, η ποιότητα των δασκάλων και η παροχή υγιεινού μεσημεριανού φαγητού είναι αποτελεσματικότερες όταν γίνονται «νωρίς», ιδανικά στον παιδικό σταθμό. Οι έρευνες δείχνουν ότι η προσχολική αγωγή και παιδεία, καθορίζει τουλάχιστον το ένα τρίτο της επιτυχίας/αποτυχίας του ανθρώπου.

Η ανισότητα λοιπόν δεν θα καταπολεμηθεί αν δεν προσφέρουμε σε όλα τα παιδιά την ίδια προσχολική αγωγή. Ο νομπελίστας οικονομολόγος Τζέιμς Χέκμαν απέδειξε ότι ο καλύτερος και πιο οικονομικός τρόπος μείωσης της ανισότητας και αύξησης της ευημερίας είναι η επένδυση στην προσχολική ηλικία. Ο Ομπάμα το

υιοθέτησε και ενίσχυσε τα ομοσπονδιακά προγράμματα προσχολικής εκπαίδευσης και πρόνοιας για παιδιά που κινδυνεύουν με κοινωνικό αποκλεισμό. Ώρα είναι να το πάρει απόφαση και η Ευρώπη. Ο κοινωνικός αποκλεισμός, η φτώχεια και η ανισότητα αποτελούν καρκίνωμα για τη σημερινή Ευρώπη. Ανεξάρτητα από τις αιτίες και μέχρι αυτές να αντιμετωπισθούν η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξασφαλίσει προσχολική παιδεία και τροφή για όλα τα παιδιά της ηπείρου. Και τα παιδιά των ανέργων και τα παιδιά των «κοινωνικά αποκλεισμένων» οικογενειών.

MME

Δεν υπάρχει προηγούμενο χώρας σε παγκόσμιο επίπεδο, όπου όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί λειτουργούν παράνομα επί δεκαετίες. Εδώ και 25 χρόνια όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί εκπέμπουν είτε χωρίς άδεια λειτουργίας είτε με προσωρινή άδεια των οποίων η ισχύς έχει λήξει ή παράνομα παραταθεί επ' άοριστον.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει κρίνει ότι η συνέχιση λειτουργίας των ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών δεν είναι συνταγματικά ανεκτή.

Όλοι γνωρίζουν το μέγεθος της επιρροής των MME και πόσο ισχυρή εν τοις πράγμασι εξουσία διαθέτουν. Η εξουσία αυτή ουσιαστικά «αρπάχθηκε» πειρατικά από ιδιώτες και επί δεκαετίες ασκείται παράνομα. Και μετά ήρθαν οι έμμεσες παροχές, τα θαλασσοδάνεια και οι αγοραπωλησίες ραδιοτηλεοπτικών σταθμών για να συμπληρώσουν άλλο ένα μεγάλο θεσμικό σκάνδαλο της δημοκρατίας μας.

Το χειρότερο είναι ότι δεν υπάρχει η πολιτική βούληση για να

αποκατασταθεί η νομιμότητα. Η συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, της Ανεξάρτητης Αρχής που είναι αρμόδια για την εποπτεία της ραδιοτηλεόρασης έχει επανειλημμένα κριθεί παράνομη. Και τούτο διότι η θητεία των μελών του ΕΣΡ έχει λήξει προ πολλών ετών και η πολυμελής Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής που είναι αρμόδια για τον διορισμό τους, δεν κατορθώνει να συγκεντρώσει την πλειοψηφία των 4/5 που απαιτείται από το Σύνταγμα για να διορίσει νέα μέλη. Η θητεία των σημερινών μελών έχει ήδη παραταθεί εφτά (!) φορές κατά τρόπο που πλήττει βαθύτατα το κράτος δικαίου και έχει κριθεί επανειλημμένα παράνομη από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η παράνομη λειτουργία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, που εποπτεύονται από μια παράνομα συγκροτημένη Αρχή, δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Το Ποτάμι ζητεί προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού για επταετείς άδειες χρήσης των ραδιοτηλεοπτικών συχνοτήτων, ανασύσταση του ΕΣΡ, συνδυασμό της τήρησης της δημοσιογραφικής δεοντολογίας στα ηλεκτρονικά μέσα με τη διαδικασία της αδειδότησης.

Είναι απαραίτητο οι διαδικασίες να ξεκινήσουν το ταχύτερο. Το Ποτάμι προτείνει η διαδικασία της προκήρυξης και του ανοικτού διαγωνισμού να ξεκινήσει κατά τις πρώτες 100 μέρες της νέας διακυβέρνησης. Και δεν λέω τώρα, για να μην θεωρηθεί ότι δίνουμε το δικαίωμα σε μια παλιά κυβέρνηση να παζαρέψει διατάξεις και προϋποθέσεις.

Από τώρα όμως μπορούν να υποχρεωθούν όλοι οι κρατικοί οργανισμοί, υπουργεία, δήμοι να δημοσιεύσουν τις διαφημιστικές τους δαπάνες, τόσο συνολικά όσο και ανά μέσο στην Διαύγεια. Για να σταματήσουν οι διαφημιστικές καμπάνιες για τον γαλάζιο ουρανό της Ελλάδας τον Αύγουστο στις φιλικές μας εφημερίδες.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Δικαιοσύνη που καθυστερεί είναι δικαιοσύνη που δεν αποδίδεται.

Μια εμπορική και αστική διαφορά για να εκδικασθεί πρωτοδίκως στην Ελλάδα θέλει πάνω από 500 ημέρες, το 2010 ήθελε περίπου 200 μέρες.

Συνολικά, στα ποινικά δικαστήρια της χώρας οι εκκρεμείς υποθέσεις υπερβαίνουν το ένα εκατομμύριο. Κάθε χρόνο, μόνο στο Πρωτοδικείο της Αθήνας κατατίθενται περίπου 350.000 μηνύσεις, ενώ σοβαρά κακούργηματα εκδικάζονται ύστερα από 8 ή 10 χρόνια.

Δεν μας λείπουν όμως οι δικαστές, έχουμε 30 ανά 10.000 κατοίκους, ενώ στη Γαλλία 12, στην Ιταλία 11. Στη μηχανογράφηση όμως και στην ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων είμαστε τελευταίοι!

Το πρόγραμμα μηχανογράφησης των δικαστηρίων ξεκίνησε -πολύ καθυστερημένα το 2012- έγιναν κάποια βήματα, η κυβέρνηση όμως εγκατέλειψε και αυτή την προσπάθεια. Χωρίς την μηχανογράφηση δεν μπορεί να γίνει τίποτα.

Στα μη τεχνικά τώρα:

- αλλαγή συνταγματικού τρόπου ορισμού της ηγεσίας της δικαιοσύνης ώστε την εξουσία να έχει και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, όχι μόνο το υπουργικό συμβούλιο
- συμμετοχή των πολιτών στην αξιολόγηση δικαστών
- είσοδος επαγγελματικών διευθυντικών στελεχών στην διοίκηση των δικαστηρίων
- ίδρυση ειδικής υπηρεσίας εσωτερικού ελέγχου για το δικαστικό σώμα, με αυξημένες εγγυήσεις ανεξαρτησίας από

πολιτικές παρεμβάσεις

- επέκταση και ενίσχυση του θεσμού της πιλοτικής-πρότυπης δίκης που επιτρέπει την ομαδοποίηση υποθέσεων και την γρήγορη διαλεύκανση τους
- ενίσχυση της ειδικής ταχείας διαδικασίας για την διαλεύκανση υποθέσεων που εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα, δήμαρχοι και ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί. (Με νόμο του 2012 προβλέπονται ταχύτατες διαδικασίες όμως στην πράξη οι δικαστές κωλυσιεργούν είτε συνειδητά είτε λόγω έλλειψης βοήθειας).

ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ

Στην τωρινή του μορφή το πόθεν έσχες (για τους δικαστές, τους εφοριακούς, τους πολιτικούς, τους δημοσιογράφους) αποτελεί ανέκδοτο, αφού δεν υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Η δημοσιοποίηση των πόθεν έσχες των πολιτικών δημιουργεί πρωτοσέλιδα και ωραίες κουτσομπολίστικες συζητήσεις, δεν λύνει όμως κανένα πρόβλημα.

Το Ποτάμι προτείνει με τυχαία δημόσια δειγματοληψία να ελέγχονται όλες οι κατηγορίες των υπόχρεων πόθεν έσχες και αξιοποιώντας τα συμπεράσματα κάθε χρόνο να πολλαπλασιάζουμε τους δειγματοληπτικούς ελέγχους στην κατηγορία με τις περισσότερες μαύρες τρύπες.

ΥΓΕΙΑ

Καθώς η κρίση βαθαίνει, οι ασθενείς βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα ιατροκεντρικό, ανοργάνωτο, πελατειακό και ελλιπώς χρηματοδοτημένο υγειονομικό σύστημα και αισθάνονται «χαμένοι». Η κύρια πρότασή μας αφορά στην καθιέρωση Εθνικής Ασφάλισης Υγείας, με καθολική κάλυψη για το βασικό «πακέτο» υπηρεσιών του ΕΟΠΥΥ. Μέσα σε 4 χρόνια, το ΕΣΥ μπορεί να χρηματοδοτείται μόνο από την γενική φορολογία και να παρέχει δωρεάν πρόσβαση στους μόνιμους κατοίκους της χώρας (και σε όλους τους άλλους για επείγοντα περιστατικά),

Να σχεδιαστεί ο «νοσοκομειακός χάρτης της χώρας» για τα επρχόμενα 20 χρόνια. Είναι παράλογο να έχουμε 2.000 κλινικές σε σχεδόν 130 νοσοκομεία. Εξίσου παράλογο είναι να υπάρχουν 3 και 4 μικρά νοσοκομεία σ' έναν νομό, αλλά το 80% των περιστατικών να φεύγει και να πηγαίνει σε πανεπιστημιακά νοσοκομεία άλλων περιοχών.

Το Ποτάμι προτείνει έλεγχο του κόστους της δημόσιας υγείας με αποκλειστικό παραπεμπτικό σε δημόσια νοσοκομεία και εξετάσεις από τον οικογενειακό γιατρό του δημόσιου πρωτοβάθμιου συστήματος υγείας, ώστε να σταματήσουν οι αχρείαστες αξονικές τομογραφίες και η αχρείαστη συνταγογράφηση και η διαφθορά στην υγεία.

Προτείνουμε την καθιέρωση θεσμικού ορίου για τη συνολική και τη δημόσια δαπάνη υγείας ως ποσοστό του ΑΕΠ. Ο στόχος μας είναι τα μέσα επίπεδα των χωρών της Ε.Ε. Με τα σημερινά δεδομένα το συνολικό κόστος πρέπει να κυμαίνεται στο 9,5% και η δημόσια δαπάνη πάνω από το 7% του ΑΕΠ.

Η στελέχωση των Νοσοκομείων πρέπει να εστιάζεται στην επιστημονική συγκρότηση των γιατρών. Για την επιλογή των Διοικητών των νοσοκομείων να επιβληθεί «πολιτική αχρωματοψία». Επιλογή προσωπικού με αξιοκρατικά κριτήρια (ΑΣΕΠ) και συνεχής

αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες του συστήματος υγείας από μη κομματικούς μηχανισμούς.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Η μετανάστευση είναι ένα πρόβλημα άλυτο για τις ΗΠΑ και για την Ευρώπη. Συνεπώς όσοι ισχυρίζονται ότι έχουν μαγικές λύσεις, που δεν βρήκε ο υπόλοιπος κόσμος ψεύδονται.

Όσο υπάρχει η τεράστια διαφορά επιπέδου διαβίωσης αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών, όσο συνεχίζονται οι πόλεμοι και το αίμα, όσο η τηλεόραση φέρνει τους δύο κόσμους πιο κοντά και όσο το ίντερνετ τα παρουσιάζει όλα εύκολα, οι μεταναστευτικές ροές θα αυξάνονται.

Η Ελλάδα όμως δεν μπορεί να συνεχίσει να παίζει τον ρόλο της παγίδας εξαθλιωμένων ανθρώπων.

Χρειάζονται αυστηρά ευρωπαϊκά σύνορα αλλά και φροντίδα για τους μετανάστες που ζουν στην χώρα. Πρέπει να διοχετεύσουμε τους μετανάστες που θέλουν να μείνουν και να εργαστούν στην Ελλάδα στον αγροτικό τομέα, όπου υπάρχουν ανάγκες. Να παραχωρήσουμε άδεια παραμονής σε όσους μετανάστες έχουν εργασία και σέβονται τους νόμους της χώρας. Να παρέχουμε υπηρεσίες περίθαλψης και παιδείας σε όλους. Να άρουμε τα εμπόδια που απαγορεύουν στα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται και μεγαλώνουν στην Ελλάδα να γίνουν Έλληνες.

Επείγει η «Αντικατάσταση του Δουβλίνου III με θέσπιση Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου», έτσι ώστε ο πρόσφυγας να ζητάει προστασία από την ΕΕ συνολικά και όχι από μία χώρα μεμονωμένα. Μέχρι τότε πρέπει φροντίζουμε για χώρους υποδοχής,

γρήγορη διεκπεραίωση της διαδικασίας απονομής ασύλου και πολιτικές ένταξεις με αιχμή την εκμάθηση της γλώσσας.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΧΡΕΟΣ

Η ρύθμιση του χρέους πρέπει να είναι αμοιβαία επιδίωξη, δική μας και των δανειστών μας. Το Χρέος πρέπει να είναι εξυπηρετήσιμο και να μην υπονομεύει την προσπάθεια της πατρίδας μας για τη μετάβαση σε σταθερή αναπτυξιακή πορεία.

Αυτή είναι η οπτική μας, αυτό συμφέρει τη χώρα γι' αυτό και δεν προσφέρουν τίποτε οι ανέξοδες απειλές για μονομερή διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.

Η διευθέτηση του χρέους με μεγάλη χρονική παράταση των λήξεων, μείωση των επιτοκίων, διευθέτηση των βραχυπρόθεσμων απαιτήσεων του ΔΝΤ, πρέπει να περιλαμβάνει μια ικανοποιητική περίοδο αναστολής της εξυπηρέτησης, έτσι ώστε η οικονομία και η κοινωνία να αποκτήσουν τη δυνατότητα και τους πόρους να ανασυνταχθούν.

Σε αυτή τη διαπραγμάτευση η χώρα πρέπει να προσέλθει με αυτοπεποίθηση και με δικό της πρόγραμμα αλλαγών και νέου προσανατολισμού της οικονομίας.

Σε αυτή τη διαπραγμάτευση πρέπει να τεθεί και το θέμα της εξαίρεσης από το PSI των ομολόγων ύψους 56,6 δις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Τα ομόλογα εξαιρέθηκαν από το κούρεμα με έναν παράτυπο, αποφεύγω να χρησιμοποιήσω τη ακριβέστερη λέξη, τρόπο. Προβλήθηκαν πολλοί λόγοι για την

εξαίρεση, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι πολλά από τα ομόλογα αγοράστηκαν, απλώς και μόνο για να τα ξεφορτωθούν οι γαλλικές και γερμανικές τράπεζες το 2010. Η ουσία είναι ότι το χρέος μας έπρεπε να είναι 29 δις λιγότερο. Είναι κάτι που πρέπει να το συζητήσουμε με τους εταίρους-δανειστές μας. Δεν μπορούν να υπάρχουν τέτοιες εξαιρέσεις που δεν ίσχυσαν για τους χιλιάδες Έλληνες μικροομολογιούχους.

Άραγε, ο κ. Βενιζέλος, υπουργός Οικονομικών τότε, τι εξηγήσεις θα μπορούσε να δώσει για το θέμα; Περιμένουμε...

Ο Αντρέας Κούτρας, άνθρωπος της αγοράς, έκανε μια σπουδαία εργασία για το θέμα αυτό και θα την βρείτε στο σάιτ μας.

Είτε το θέλουμε πάντως είτε όχι η περίπτωσή μας είναι το πιο ακραίο σύμπτωμα μιας Ευρώπης που νοσεί. Οι επενδύσεις από το 2007 μειώθηκαν κατά 20%. Στην Ιταλία το δημοσιονομικό πρόβλημα καιροφυλακτεί. Η Γαλλία αρνείται τη δημοσιονομική προσαρμογή των ελλειμμάτων και παίρνει παράταση από τη σημαία. Αργά ή γρήγορα τα προβλήματα αυτά θα πρέπει να συζητηθούν συλλογικά και η Ελλάδα πρέπει να είναι παρούσα με προτάσεις. Η γενικευμένη και παρατεταμένη λιτότητα έχει μετατραπεί από εμμονή σε παγίδα που εγκλωβίζει τους πάντες και κυρίως τα εκατομμύρια των ανέργων. Στην Ευρώπη εκτός από την ποσοτική χαλάρωση πρέπει να υπάρξει ένα μεγάλο και φιλόδοξο πρόγραμμα χρηματοδότησης και επενδύσεων με στόχο την παραγωγική και ανταγωνιστική ανασυγκρότηση των οικονομιών της περιφέρειας.

Και εδώ θέλουμε συμμάχους.

Τον Γάλλο Πρόεδρο και βέβαια τον Ματέο Ρέντσι.

Πρόσφατα, ο υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισε τον Ματέο Ρέντσι νεοφιλελεύθερο! Ο μόνος μεγάλος σύμμαχος που μπορεί να έχει η χώρα μας στην μάχη με την Μέρκελ

είναι για το κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ όργανο του μεγάλου κεφαλαίου. Όταν έχεις τέτοια μυαλά φοβάμαι ότι ούτε ο Πάπας δεν μπορεί να σε σώσει.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Σε μια από τις δαιδαλώδεις και ατέλειωτες συζητήσεις περί οικονομικής πολιτικής που παρακολούθησα ως δημοσιογράφος μιλούσε ένας νομπελίστας οικονομικών, ένας ακροατής όμως δυσφορούσε. Κάποια στιγμή δεν άντεξε, πετάχτηκε, τον διέκοψε και του είπε: κύριε συνάδελφε...

Ήταν ένας νεαρός φοιτητής της ΑΣΟΕΕ. Συνάδελφος του νομπελίστα...

Κύριοι συνάδελφοι λοιπόν Οικονομία!

Βρεθήκαμε στην αρχή της κρίσης χωρίς ισχυρή βιομηχανία και γεωργία, χωρίς επιχειρήσεις τεχνολογίας και γνώσης. Η κατανάλωση στηριζόταν σε ανταλλαγή ακριβών υπηρεσιών μέσα στη χώρα, σε εξωτερικό δανεισμό και στα ταμεία της ΕΕ. Το εμπορικό έλλειμμα ήταν μόνιμα ψηλό. Είχαμε πολύ λίγες μεγάλες και μεσαίες επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα η μέση παραγωγικότητα της εργασίας να είναι πολύ χαμηλή, η νόμιμη απασχόληση στάσιμη, και η μαύρη εργασία να επεκτείνεται.

Μέσα στην κρίση έπεσαν πολύ οι μισθοί, αλλά οι επιχειρήσεις δεν μπόρεσαν να αυξήσουν τις εξαγωγές, όπως έγινε στις άλλες χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας. Για αυτό ευθύνεται το μικρό μέγεθος και η παλιά τεχνολογία τους. Αλλά ευθύνεται και η αντίδραση του πολιτικού συστήματος και της τρόικας.

Αλλά ας πάμε στο σήμερα.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να απενοχοποιηθεί η επιχειρηματικότητα. Το απολιθωμένο κομμάτι της σταλινικής Αριστεράς αλλά και οι συντηρητικοί λαϊκιστές εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν το επιχειρείν με όρους της δεκαετίας του 1920.

Ας προσγειωθούν μαζί μας στο σήμερα.

Πρώτο πρόβλημα οι τράπεζες, που δεν δανείζουν τις παραγωγικές μονάδες, για να μεγαλώσουν είτε λόγω έλλειψης ρευστότητας είτε λόγω στρεβλών κριτηρίων.

Η ευρωπαϊκή πολιτική δεν φρόντισε να αντισταθμίσει την επίδραση της λιτότητας με ενέσεις ρευστότητας στις ελληνικές επιχειρήσεις.

Δεύτερο πρόβλημα είναι η παραλυτική γραφειοκρατία, που ορθώνεται στην κάθε λεπτομέρεια, και που κτυπήθηκε μόνο όπου επέμεινε η τρόικα.

Τρίτο, ο πολωτικός λόγος του νέου δικομματισμού, που δημιουργεί πολιτική οξύτητα, θεσμική αστάθεια και αποτρέπει τις επενδύσεις.

Πρέπει να δώσουμε απόλυτη προτεραιότητα στην παραγωγή προϊόντων που είναι διεθνώς εμπορεύσιμα. Να γίνει εθνικός στόχος η δημιουργία 500.000 νέων θέσεων εργασίας σε αυτούς τους κλάδους (σε υπάρχουσες και σε νέες επιχειρήσεις), καθώς και η αύξηση των εξαγωγών στο 35% του ΑΕΠ.

Ειδικότερα για τις εξαγωγικές επιχειρήσεις, να καταργηθούν τα δεκάδες γραφειοκρατικά εμπόδια, και να γίνει αυτόματη η επιστροφή ΦΠΑ. Η χρηματοδότηση αυτών, και οι εγγυήσεις για εξαγωγές να ενισχυθούν κατά προτεραιότητα.

Να μειωθεί το μη μισθολογικό κόστος εργασίας, και κυρίως οι ασφαλιστικές εισφορές, που εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά ψηλές. Η μείωση θα έχει θετική επίδραση στην ανταγωνιστικότητα, στην απασχόληση, στον περιορισμό της αδήλωτης εργασίας, και στην παραγωγικότητα των μικρών επιχειρήσεων. Γι αυτό και

πρέπει να μειωθεί πριν από οποιονδήποτε άλλον φόρο.

Να βελτιωθεί το θεσμικό περιβάλλον για την καινοτομία. Ενδεικτικά: Οι ερευνητές στα πανεπιστήμια και στους δημόσιους φορείς να ενθαρρυνθούν να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε επιχειρήσεις.

Η δημόσια διοίκηση και οι εφορίες να δέχονται την ηλεκτρονική υπογραφή, τα ψηφιακά λογιστικά τεκμήρια, και γενικά τα ψηφιακά αρχεία ως ισοδύναμα με τα έντυπα. Όλα τα δημόσια δεδομένα που δεν έχουν απόρρητο χαρακτήρα να είναι διαθέσιμα για αξιοποίηση από εταιρίες.

Να βελτιωθεί το θεσμικό περιβάλλον για τις υγιείς επιχειρήσεις. Ενδεικτικά: Η επιχειρηματική αποτυχία να μην επιφέρει αστικές και ποινικές ευθύνες στους επιχειρηματίες και στα στελέχη, εκτός αν υπάρχει δόλος ή βαριά αμέλεια. Αλλά να επιμένουν οι ελεγκτικές αρχές στον σαφή διαχωρισμό της εταιρικής περιουσίας από την προσωπική και να διώκεται ο ιδιοκτήτης επιχείρησης που πλουτίζει προσωπικά σε βάρος της εταιρίας.

Οι δημόσιες επενδύσεις να στραφούν κατά προτεραιότητα σε έργα που ενισχύουν την παραγωγή (π.χ. αρδευτικά έργα σε περιοχές με εξαγωγικές καλλιέργειες), τη διαμετακόμιση (π.χ. σιδηροδρομικές συνδέσεις λιμανιών), και την τεχνολογική υποδομή (π.χ. ευρυζωνικά δίκτυα).

Να αυξηθούν οι δημόσιες επενδύσεις σε μεγάλα και μικρά έργα. Μπορεί να επιδράσουν γρήγορα στην απασχόληση και είναι το μόνο είδος δημόσιας δαπάνης που μπορεί να βρει πρόσθετη χρηματοδότηση από το εξωτερικό. Στόχος: να επενδυθούν σε ορίζοντα δύο ετών έως και 10 δις σε μεγάλα και μικρά δημόσια έργα ανάλογα με την φάση ωρίμανσης αυτών των έργων. Υπολογίζεται ότι για κάθε δις ευρώ που επενδύεται με αυτόν τον τρόπο προκύπτουν 20 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Συνολικά σε

δύο έτη μπορούν να δημιουργηθούν 200.000 νέες θέσεις εργασίας. Τα χρήματα να προέλθουν από ομόλογα που θα εκδόσει το κράτος αποκλειστικά για τον σκοπό αυτό.

Οι 200 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίες σε αυτούς τους άξονες, θα δημιουργήσουν άλλες τόσες στην υπόλοιπη οικονομία μέσω κατανάλωσης και φόρων.

Τα κονδύλια του ΕΣΠΑ 2014-2020 για την έρευνα και την καινοτομία να πάνε σε κέντρα αριστείας και σε πραγματικές επιχειρήσεις. Να μη σπαταληθούν σε μελέτες, μισθολόγια οργανισμών και εικονική κατάρτιση.

Κανείς δεν κερδίζει από εικονικές θέσεις εργασίας σε γραφεία υπουργείων και δήμων ούτε από θεωρητικά σεμινάρια. Να σχεδιάσουν όλοι οι δήμοι προγράμματα κοινωνικής εργασίας και επισκευών υποδομής και να απασχολήσουν εκεί τους νέους.

ΜΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕΝΑ ΔΑΝΕΙΑ

Ένα μείζον θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί αμέσως είναι η μεγάλη υπερχρέωση σημαντικών επιχειρήσεων προς το εγχώριο τραπεζικό σύστημα.

Τα δάνεια που δόθηκαν δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν η έτσι τουλάχιστο ισχυρίζονται οι διοικήσεις τους, άρα δεν αποπληρώνονται.

Έτσι όμως δημιουργείται ένας τεράστιος φαύλος κύκλος.

Θα ήταν επιπόλαιο να πεις να κλείσουν όλες αυτές οι εταιρίες, στον τουρισμό, τις ιχθυοκαλλιέργειες, τη βιομηχανία αλουμινίου, το ρουχισμό και αλλού.

Αλλά, αφού οι πόροι δεν είναι ατέλειωτοι, δεν μπορείς να συνεχίζεις να τις ταΐζεις με χρήμα που στερείς από την υπόλοιπη

υγιή οικονομία.

Τι μπορεί να γίνει;

Αφού τα χρέη δεν μπορούν και δεν είναι ούτε δίκαιο ούτε κοινωνικά αποδεκτό να διαγραφούν, η μόνη λύση είναι ένα μέρος τους, όσο χρειάζεται, για να καταστούν βιώσιμες, να μετοχοποιηθεί, όπως έγινε πρόσφατα με την εταιρεία ΣΕΛΟΝΤΑ.

Βέβαια, σαν αποτέλεσμα, το πλειοψηφικό πακέτο και ο έλεγχος της διοίκησης των εταιρειών περνά τις τράπεζες. Ωστόσο, η ευθύνη για τη διαδικασία αυτή που μπορεί να αποβεί καθοριστική για την εξυγίανση και αναδιάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού της χώρας δεν μπορεί και δεν πρέπει να αφηθεί μόνο στις διοικήσεις των τραπεζών.

Η μελλοντική πορεία των εταιρειών που εξυγιαίνονται, οι διοικήσεις τους, οι όροι της μελλοντικής πώλησής τους πρέπει να αποφασιστούν με τις ευρύτερες δυνατές συναινέσεις.

Στη διαδικασία αυτή πρέπει να συμμετέχουν πέρα από τις πολιτικές δυνάμεις, οι τράπεζες, εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου και προφανώς εκπρόσωποι των εργαζομένων.

Οι αποφάσεις πρέπει να καλύπτονται από πλήρη διαφάνεια ώστε να είναι σαφές προς την κοινωνία ότι οι όποιες ρυθμίσεις είναι οι βέλτιστες για την εθνική οικονομία και δεν γίνονται στο πλαίσιο μιας άγριας αναδιανομής του εθνικού πλούτου και αντίστοιχης ευρύτερης επιρροής υπέρ κάποιων «ημετέρων» και μάλιστα με το αζημίωτο.

Για το μείζον αυτό εθνικό θέμα πρέπει να οργανωθεί άμεσα μια σοβαρή συζήτηση στην οποία το Ποτάμι είναι έτοιμο να συμμετάσχει με συγκεκριμένες, τεκμηριωμένες προτάσεις και έμπειρα εξειδικευμένα στελέχη.

Μιλώντας για τις τράπεζες-επιτρέψτε μου μια παρένθεση:

Στέρεψε η χώρα από τραπεζικά στελέχη; Το λέω γιατί η Τράπεζα

της Ελλάδος -ανεξάρτητη υποτίθεται από την κυβέρνηση- γεμίζει από στελέχη που η κύρια προσφορά τους ήταν η συμμετοχή τους στο πρωθυπουργικό γραφείο. Άλλο ένα δείγμα πως εννοούν την ανεξαρτησία τα παλιά κόμματα. Το ένα με τις παρέες των συμβούλων και το άλλο με τους κομματικούς επιτρόπους που θέλει να βάλει στις τράπεζες.

Προτείνουμε τέλος την συμψηφιστική αναστολή πληρωμών προς το Δημόσιο.

Συμβαίνει συχνά ένας πολίτης να οφείλει προς το Δημόσιο, ενώ την ίδια στιγμή ο ίδιος έχει τιμολογήσει προϊόν ή υπηρεσία που προσέφερε στο Δημόσιο. Πρότασή μας είναι ο πολίτης αυτός να έχει πλήρη προστασία, μη καταβάλλοντας την οφειλή του προς το Δημόσιο, μέχρι του ποσού που του οφείλεται.

Και βέβαια, είναι κλοπή ο πολίτης να πληρώνει τόκο όταν χρωστάει, ενώ το κράτος να πληρώνει μετά από 2-3 χρόνια άτοκα.

Δεν πρέπει να μείνουμε με τα χέρια δεμένα όσο οι τράπεζες προσπαθούν να βρουν λύση στα μη εξυπηρετούμενα, προσβλέποντας έτσι σε μια χαμένη δεκαετία που θα σπρώξει όλο και περισσότερους νέους στο εξωτερικό. Χρειαζόμαστε σύντομα - αύριο - ένα θεσμικό πλαίσιο που να προωθεί εναλλακτικές μορφές χρηματοδότησης όπως ο άμεσος δανεισμός", ο οποίος επιτρέπει στις επιχειρήσεις να βρουν χρηματοδότηση μέσω διμερών διαπραγματεύσεων με εξειδικευμένους φορείς της αγοράς χωρίς τραπεζική διαμεσολάβηση, ή η «συμμετοχική χρηματοδότηση», σύμφωνα με την οποία μικροί επενδυτές ενώνονται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας για να διοχετεύσουν αποταμιεύσεις σε επιχειρηματίες.

Για χώρες όπως η Ελλάδα με τεράστιο ποσοστό εταιρειών με λιγότερους από 5 εργαζόμενους, τέτοιες προσπάθειες υπόσχονται πολύ περισσότερα σε σχέση με άλλες πηγές. Η εξάρτηση από τον τραπεζικό δανεισμό (που έχει στερέψει) και η πολύ δυσχερής (έως

αδύνατη) πρόσβαση των ΜΜΕ στις κεφαλαιαγορές, κάνουν επιτακτική την ανάγκη εξεύρεσης εναλλακτικών λύσεων για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων καινοτόμων μικρών επιχειρήσεων που έχουν την προοπτική να συμβάλλουν στην αύξηση της απασχόλησης και των εξαγωγών.

ΚΟΚΚΙΝΑ ΔΑΝΕΙΑ

Διάφοροι λαϊκοί πολιτευτές λένε: Να χαρίσουμε τα κόκκινα δάνεια σε όλους τους επιχειρηματίες, στις επιχειρήσεις, σε αυτούς που έχουν πάρει δάνεια για να κάνουν σπίτια.

Δεν πρέπει να νοθεύσουμε την επιχειρηματικότητα επιβραβεύοντας αυτούς που δεν πλήρωναν τα δάνειά τους. Είναι άλλος εκείνος που βρέθηκε σε μεγάλη αδυναμία και άλλος αυτός, που είπε δεν πληρώνω το δάνειο, θα το κάνω χρυσάφι ή μεζονέτες κι όταν έρθει η ώρα θα μπω κι εγώ στη ρύθμιση που μπαίνουν και οι υπόλοιποι.

Ας είμαστε προσεκτικοί και να κτίσουμε μια σχέση αλληλεγγύης, αλλά και μια σχέση δικαιοσύνης.

Παρεμπιπτόντως είναι απαραίτητη η ριζική αλλαγή του πτωχευτικού δικαίου -επανασχεδιασμός από την αρχή- ώστε να βοηθούνται οι εταιρείες που προσπαθούν να επιβιώσουν και να μην δίνεται κίνητρο στους απατεώνες να μην πληρώνουν τους προμηθευτές τους, τα ασφαλιστικά ταμεία και τους εργαζόμενους (τώρα οι περισσότεροι που μπαίνουν στο άρθρο 99 το κάνουν, για να αποφύγουν την πληρωμή των υποχρεώσεων τους).

Να καταργηθούν τα απόλυτα προνόμια του κράτους στα κόκκινα δάνεια επιχειρήσεων. Η απόλυτη προτεραιότητα των υποχρεώσεων προς το κράτος δημιουργεί τεράστια στρέβλωση και θίγει τα έννομα συμφέροντα όλων των άλλων πιστωτών μιας επιχείρησης.

Των εργαζομένων, των προμηθευτών της και των τραπεζών. Οι πιστωτές της πρέπει να μπορούν να εισπράττουν αναλογικά και δίκαια, εξ ίσου τις αναλογίες τους και τις εξασφαλίσεις τους. Αυτό προστατεύει σε μεγάλο βαθμό τους εργαζομένους, αλλά και την υπόλοιπη αγορά. Και δίνει πρόσθετο αέρα ζωής στις επιχειρήσεις.

Να επιτραπεί το κούρεμα του δανείου κατόπιν κοινής συμφωνίας δανειστή-δανειολήπτη εξωδικαστικά, χωρίς τον κίνδυνο να θεωρηθεί κάτι τέτοιο απιστία. Μέχρι στιγμής ο φόβος της ποινικοποίησης τέτοιων πράξεων διαγραφής χρέους καθυστερεί πάρα πολύ τις επίπονες, προφανείς αλλά δύσκολες αποφάσεις που μπορούν όμως να σώσουν χιλιάδες επιχειρήσεις από τη χρεωκοπία και χιλιάδες εργαζόμενους από την χρεοκοπία.

Για στεγαστικά η αρχή πρέπει να είναι «κανένας δεν χάνει το σπίτι που μένει αλλά και σε κανέναν δεν χαρίζεται το σπίτι που χρωστάει»

Στα κόκκινα δάνεια ακινήτων να επιτραπεί το leasing. Οι συμβάσεις να προβλέπουν την δυνατότητα επαναγοράς του ακινήτου από τον αρχικό ιδιοκτήτη για προσυμφωνημένο τίμημα στο τέλος της μίσθωσης. Έτσι, οι ιδιοκτήτες έχουν την ευκαιρία να μην χάσουν τα ακίνητά τους, οι τράπεζες θα αποσυμφορήσουν τους ισολογισμούς τους, και δεν θα πέσει μονομιάς υπέρμετρος όγκος ακινήτων στην αγορά μειώνοντας δραματικά την αξία των κατοικιών.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Η μείωση της φορολογίας είναι αναγκαία αναπτυξιακή πολιτική. Ο στόχος πρέπει να είναι η ενιαία φορολογική κλίμακα για όλα τα

εισοδήματα. Να θεσπιστεί η ιδιότητα του «συνεπούς φορολογούμενου». Πρόκειται για τον ελεύθερο επαγγελματία ή ατομική επιχείρηση που είναι έμπρακτα ειλικρινής και συνεπής στις φορολογικές και ασφαλιστικές του υποχρεώσεις. Αυτός ο φορολογούμενος να έχει μειωμένο συντελεστή, περισσότερες δόσεις, καλύτερη αντιμετώπιση από τους υπόλοιπους.

Να καταργηθούν οι εφορίες για μισθωτούς και συνταξιούχους. Δηλαδή να γίνει μία πανελλήνια εφορία μισθωτών, αυτών που δεν έχουν άλλα εισοδήματα, να εξυπηρετούνται ηλεκτρονικά ή από τα ΚΕΠ και όλο το βάρος να δοθεί στον έλεγχο των χρημάτων που φοροδιαφεύγουν. Σε όλο τον κόσμο ο φορολογικός έλεγχος βασίζεται στη στοχευμένη δειγματοληψία. Τι εννοώ: Έχεις 1.000 υπαλλήλους να διαχειριστούν μια φορολογική ύλη εκατομμυρίων. Πρέπει να δεις που θα διαθέσεις αυτή τη δύναμη των 1.000 υπαλλήλων. **Να μην κυνηγούν το κατοστάρικο του συνταξιούχου και να φεύγουν από τα παράθυρα τα εκατομμύρια.**

Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής είναι ο συνεχής αλλά και τυχαίος έλεγχος των χρηματικών ροών. Κάθε πολίτης πρέπει να δικαιολογεί με νόμιμα παραστατικά το επίπεδο της ζωής του.

Να ανεξαρτητοποιηθεί στην πράξη η ΓΓ Εσόδων και το ΣΔΟΕ να γίνει σύγχρονο εργαλείο καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και όχι υποχείριο κάθε κυβέρνησης.

Ο έλεγχος των φορολογικών υποχρεώσεων και οι συνέπειες πρέπει να αφορά στους πάντες, ανεξάρτητα από το μέγεθός, το όνομά ή την ιδιότητά τους.

Κι εδώ μπορούμε να εισαγάγουμε τις κληρώσεις αυτοκινήτων για τις αποδείξεις των ελεύθερων επαγγελματιών. Το έκαναν στην Πορτογαλία. Όταν έρχεται ο υδραυλικός ή ο γιατρός να ξέρεις ότι αν δεν σου δώσει απόδειξη, θα έχεις μια λιγότερη ευκαιρία να

κερδίσεις την άνοιξη ένα «ακριβό μου διθέσιο», που λέει και το τραγούδι.

ΕΝΦΙΑ

Ο ΕΝΦΙΑ έδειξε τις αδυναμίες της Κυβέρνησης να διαβουλευθεί και να βρει τη λύση που για το φόρο ακινήτων. Όλος ο κόσμος φορολογεί με ένα τρόπο την ακίνητη περιουσία, τα σπίτια, τα χωράφια, αλλά σε αυτό το σημείο που φτάσαμε εμείς; Και χωρίς καμία συζήτηση με κανέναν; Εμείς πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να φορολογείται το ένα κεραμίδι. Το ένα σπίτι μιας οικογένειας μέχρι 100 τ.μ. δεν μπορεί να φορολογείται. Το ένα δωμάτιο ανά παιδί δεν μπορεί να φορολογείται. Δεν είναι πλούτος όπως το θεωρούν κάποιοι βορειοευρωπαίοι. Αυτό το ένα σπίτι λοιπόν, δεν μπορεί να φορολογείται από το κράτος, να υπάρχει δηλαδή ένα ενοίκιο που θα δίνει πάντα ο Έλληνας για το σπίτι του. Ας τον αλλάξουν λοιπόν τον ΕΝΦΙΑ και ας επισπεύσουν την μεταφορά του στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

Η υπόθεση του πετρελαίου θέρμανσης συγκεντρώνει όλη την παθογένεια του πολιτικού και οικονομικού συστήματος της χώρας. Δείχνει την απροθυμία, των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ να συγκρουστούν με οργανωμένα συμφέροντα. Περίπου 300 εκ. Ευρώ το χρόνο στοιχίζει στη χώρα η παράνομη διακίνηση καυσίμων.

Ξέρετε ότι τα τελωνεία δεν γνωρίζουν το ακριβές μέγεθος εισαγωγής αργού καυσίμου; Μετρούν μόνο την ποσότητα διωλισμένου καυσίμου.

Το πρόβλημα έχει μία απλή λύση, την παρακολούθηση των καυσίμων σε όλη την πορεία τους από τη στιγμή που εισέρχονται στη χώρα μέχρι να φτάσουν στον καταναλωτή.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

ΑΝΕΡΓΟΙ

Είμαστε από τις πιο άδικες χώρες της ΕΕ.

Στην Ελλάδα, το 90% των ανέργων είναι χωρίς βοήθεια. Στην Βρετανία και τη Γερμανία το αντίστοιχο ποσοστό είναι 0%.

Οι περισσότεροι διεθνείς οργανισμοί συμφωνούν ότι η διάρκεια της επιδότησης και η αξία του επιδόματος πρέπει να αυξάνονται όσο διαρκεί η ύφεση (για να επανέλθουν στο προηγούμενο επίπεδο αμέσως μόλις η οικονομία ανακάμψει). Παρόλα αυτά, στη χώρα μας μειώθηκε και η ανώτατη συνολική διάρκεια επιδότησης (σε 400 ημέρες ανά τετραετία) και το βασικό ποσό (από €454 σε €360 το μήνα).

Τα τελευταία 4 χρόνια ο αριθμός των ανέργων υπερδιπλασιάστηκε (από 600 χιλιάδες σε 1,3 εκατομμύριο). Όμως, ο αριθμός των επιδοτούμενων έπεσε κάτω από το μισό (από περίπου 250 χιλιάδες σε 100 χιλιάδες).

Πρέπει να υπάρξει απόλυτη προστασία των αληθινά φτωχών και των ανέργων.

Μέσα από το λαϊκίστικο μύθο «ότι είμαστε όλοι φτωχοί και αδύναμοι», ξεχάσαμε ότι πολλοί συμπατριώτες μας είναι όντως

φτωχοί και αδύναμοι.

Το Ποτάμι έχει δέκα συγκεκριμένες προτάσεις για να υψώσει το αναγκαίο τείχος κοινωνικής προστασίας γι' αυτούς που πραγματικά το χρειάζονται.

1. Επιμήκυνση της διάρκειας του τακτικού επιδόματος ανεργίας από 12 σε 24 μήνες, για όσο διάστημα η ανεργία μένει πάνω από το 10%.
2. Επέκταση του επιδόματος μακροχρόνιας ανεργίας σε όλους τους ανέργους που ζουν σε οικογένειες με εισόδημα κάτω από το όριο φτώχειας, χωρίς άλλες προϋποθέσεις.
3. Θεσμοθέτηση επιδόματος κατοικίας με εισοδηματικά κριτήρια στη θέση του επιδόματος ενοικίου ΟΕΚ που καταργήθηκε το 2010.
4. Ενοποίηση και εξορθολογισμός των επιδομάτων ΑΜΕΑ.
5. Εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος σε εθνική κλίμακα.
6. Γεύματα στα σχολεία για τους μαθητές δημοτικού.
7. Κουπόνι στις οικογένειες με παιδιά ηλικίας 2-5 ετών που θα μπορεί να εξαργυρώνεται σε πιστοποιημένους βρεφονηπιακούς σταθμούς.
8. Αποκατάσταση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», για τη στήριξη των ηλικιωμένων που ζουν μόνοι.
9. Δωρεάν πρόσβαση σε βασικό πακέτο υπηρεσιών υγείας για φτωχούς, ανέργους, ηλικιωμένους και χρόνια ασθενείς.
10. Κατάργηση των διαρκών επανελέγχων στους ασθενείς με ανίατες ασθενείς, οι οποίοι σήμερα επανεξετάζονται διαρκώς, για να διαπιστωθεί το προφανές, ότι δηλαδή το πρόβλημα τους παραμένει.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Πριν την κρίση, υπήρχε μια τριπλή αγορά εργασίας, προβληματική και στα τρία σκέλη.

Στον δημόσιο τομέα, οι υπάλληλοι είχαν τέτοιο βαθμό προστασίας, που δεν υπήρχε καμιά αξιολόγηση, καμιά σύνδεση της αμοιβής με την ποιότητα, επιδόματα που δεν μπορούσε να αντέξει ο προϋπολογισμός, κανένα διευθυντικό δικαίωμα για μεταθέσεις και αλλαγές σε ωράρια και συνδιοίκηση των συνδικαλιστών σε πολλούς οργανισμούς.

Στις οργανωμένες ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι νόμοι, οι συλλογικές συμβάσεις και η υποχρεωτική διαιτησία άφηναν ελάχιστα περιθώρια για σύνδεση αμοιβών με την παραγωγικότητα και με την κερδοφορία, για αναδιάρθρωση ζημιογόνων μονάδων, και για ευέλικτα ωράρια, με αποτέλεσμα να κλείνουν οι επιχειρήσεις που εκτείθονταν σε διεθνή ανταγωνισμό (π.χ. στην βιομηχανία).

Στις δε περισσότερες μικρές επιχειρήσεις, αλλά και σε μερικές μεγάλες, πάρα πολλοί εργαζόμενοι εργάζονταν αδήλωτοι, ανασφάλιστοι ή με μπλοκάκια. Οι σκλάβοι της μαύρης εργασίας.

Το πώς τα διορθώσαμε τα πράγματα το ξέρετε.

Δεν τα διορθώσαμε.

Και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις περάσαμε από το ένα άκρο στο άλλο. Από τις συλλογικές συμβάσεις χωρίς οικονομική λογική, σε ατομικές συμβάσεις χωρίς καμία προστασία.

Οι εταιρίες που κρύβουν εργαζόμενους ή τους απασχολούν περισσότερο από όσο δηλώνουν, κάθε μέρα πολλαπλασιάζονται.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ και οι μεγάλες προτεραιότητες στον ιδιωτικό τομέα:

Να πολεμηθεί η αδήλωτη, ανασφάλιστη και απροστάτευτη εργασία.

Οι έλεγχοι για την μαύρη εργασία να είναι εντατικοί και συνεχείς

και αν αξιοποιούν κάθε τεχνολογικό μέσο. Η συμβολή του συνδικαλιστικού κινήματος στην αντιμετώπιση της μαύρης εργασίας μπορεί να είναι μεγάλη και πρέπει να θεσμοθετηθεί.

Να ισχύσουν πάλι συλλογικές συμβάσεις, αλλά με τρόπο που δεν αποθαρρύνουν την αύξηση της παραγωγικότητας και της απασχόλησης.

Ειδικότερα στις μεγάλες επιχειρήσεις - αυτές που απασχολούν περισσότερους από 50 εργαζόμενους - κύρια μορφή συλλογικής διαπραγμάτευσης να είναι οι επιχειρησιακές συμβάσεις, με πραγματικά αντιπροσωπευτικά σωματεία.

Η ύπαρξη αντιπροσωπευτικού σωματείου και συλλογικής σύμβασης να συνδέεται με έκπτωση στις ασφαλιστικές εισφορές.

Οι προσφυγές σε απολύσεις συνδικαλιστών να εκδικάζονται γρήγορα και η επιθεώρηση εργασίας να εντείνει τους ελέγχους σε τέτοιες περιπτώσεις.

Για τις επιχειρήσεις χωρίς σωματεία που απασχολούν κάτω από πενήντα εργαζόμενους να ισχύουν οι κλαδικές συμβάσεις.

Η προσφυγή στην υποχρεωτική διαιτησία να περιοριστεί, με μεγαλύτερη έμφαση στην μεσολάβηση. Οι διαιτητές να μετεκπαιδευτούν ώστε να αντιλαμβάνονται τους ανταγωνιστικούς περιορισμούς των επιχειρήσεων και τη σημασία του διευθυντικού δικαιώματος.

Μια παρένθεση για τους συνδικαλιστές. Στη χώρα μας οι συνδικαλιστικές οργανώσεις όχι απλώς πρόσκεινται, αλλά υπόκεινται στα παλιά κόμματα. Έτσι τα κόμματα υπαγορεύουν στα συνδικάτα την πολιτική τους. Είναι αναγκαίο, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να απεξαρτηθούν από την κομματοκρατία και οι συνδικαλιστές από τα προνόμια. Μόνο τότε θα υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους και όχι αυτά των κομμάτων και των αρχισυνδικαλιστών που προσπαθούν να μεταπηδήσουν στα

βουλευτικά έδρανα.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Το «ασφαλιστικό» δεν είναι καινούργιο πρόβλημα: είναι μαζί μας δεκαετίες τώρα. Όμως, η οικονομική ύφεση εντείνει το πρόβλημα επειδή μειώνει τον αριθμό όσων πληρώνουν εισφορές και μειώνει τα εισοδήματα πάνω στα οποία μπαίνουν οι εισφορές.

Το υφιστάμενο σύστημα συντάξεων δεν είναι ούτε δίκαιο ούτε βιώσιμο.

Δεν είναι δίκαιο επειδή μοιράζει συνταξιοδοτικά δικαιώματα ανάλογα με την πολιτική επιρροή κάθε ομάδας, όχι ανάλογα με τη συνεισφορά κάθε ασφαλισμένου και ούτε ανάλογα με την ανάγκη κάθε ηλικιωμένου.

Δεν είναι βιώσιμο επειδή μαζεύει εισφορές από υπερβολικά λίγους, και παρέχει συντάξεις σε υπερβολικά πολλούς.

Η μεγάλη αδικία όμως κρύβεται στο ότι δεν είναι βιώσιμο και οι απώλειες και τα βάρη θα φορτωθούν οι νέοι (οι αυριανοί εργαζόμενοι και οι μεθαυριανοί συνταξιούχοι). Και αυτό παραβιάζει το κοινωνικό συμβόλαιο στο οποίο βασίζεται κάθε ασφαλιστικό σύστημα.

Τα τελευταία χρόνια, μπροστά στο φόβο της κατάρρευσης, έγιναν δειλά βήματα αλλά οι αντιδράσεις των ομάδων που θίγονται, καθώς και τεχνικές-διοικητικές καθυστερήσεις, κινδυνεύουν να αναβάλουν ή και να ματαιώσουν την λύση για άλλη μια φορά.

Η εκκρεμότητα αυτή έχει σοβαρό κόστος. Κατ' αρχήν δημοσιονομικό, κοινωνικό και πολιτικό: η διαιώνιση των

προνομίων πλήττει την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς.
Εμείς είμαστε υπέρ ενός Ενιαίου συστήματος συντάξεων:
Ίδιοι κανόνες για όλους, χωρίς προνόμια και εξαιρέσεις.
Ανταποδοτικότητα των εισφορών. Προστασία των φτωχών
ηλικιωμένων
Μια πλήρως ανταποδοτική αναλογική σύνταξη, χρηματοδοτούμενη
αποκλειστικά από ασφαλιστικές εισφορές (ασφαλισμένων και
εργοδοτών), χωρίς κρατικές ενισχύσεις και χωρίς «κοινωνικούς
πόρους».
Με πλήρως ανταποδοτική επικουρική σύνταξη.
Στοχευμένη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών με άμεση αρχή
από τους αυτοαπασχολούμενους που πρέπει να πληρώνουν με βάση
τις εισπράξεις του μήνα και όχι με την σημερινή οριζόντια για όλα
τα εισοδήματα τιμολόγηση.
Για όλα αυτά χρειάζεται πολιτική συμφωνία σταθερών κανόνων για
τα επόμενα 20 χρόνια.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η περιβαλλοντική κατάσταση της χώρας, διεκδικεί την τελευταία
θέση στην ΕΕ των 15, με εξαίρεση τα θαλάσσια νερά για
κολύμβηση.

Ξέρω τι θα σκεφθούν κάποιοι στα τηλεοπτικά παράθυρα.

Μα το θέμα είναι το περιβάλλον; Ναι το θέμα είναι τα αποτσίγαρα,

τα πλαστικά, τα ελενίτ, οι χωματερές, η σπατάλη νερού και ενέργειας. Γιατί το περιβάλλον είναι τουρισμός και ο τουρισμός είναι λεφτά, για να μιλήσω κι εγώ με την γλώσσα των παραθύρων. Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας λοιπόν (χερσαία και υπεράκτια αιολικά πάρκα, διασύνδεση ηλεκτρικών δικτύων), Εξοικονόμηση ενέργειας και φυσικών πόρων που δεν είναι ανεξάντλητοι.

Και να αντιμετωπίσουμε επιτέλους το πρόβλημα με τα σκουπίδια. Ακόμη ως αυτή τη στιγμή στη χώρα λειτουργούν 70 χωματερές ενώ 293 δεν έχουν ακόμα αποκατασταθεί - δεν έχουν σκεπαστεί όπως πρέπει για να μη μολύνουν.

Η ανικανότητα των Αρχών να λύσουν το πρόβλημα των χωματερών έχει στοιχίσει ήδη στον έλληνα φορολογούμενο πρόστιμα ύψους 5 εκατομμυρίων ευρώ για τον Κουρουπητό στα Χανιά και έρχονται νέα πρόστιμα ύψους 22 εκατομμυρίων εφάπαξ και 55.000 ευρώ για κάθε μέρα που διατηρούμε τις χωματερές.

Με άλλη απόφαση που αναμένεται για τα αστικά λύματα Ανατολικής Αττικής θα πληρώσουμε 11.5 εκατομμύρια ευρώ ως εφάπαξ και 50.000 ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης.

Για να μην γίνει η Ελλάδα ένας απέραντος σκουπιδότοπος που θα σπεύδει στο παρά πέντε να εξάγει τα σκουπίδια της - η Μύκονος στην Ελευσίνα - η Πελοπόννησος στην Αθήνα και η Θεσσαλονίκη στην Βουλγαρία πρέπει να προχωρήσουμε:

Ανακύκλωση - επανάχρηση, ενεργειακή αξιοποίηση και τελευταία επιλογή η ταφή.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο κύριος Σαμαράς επισκέφθηκε το 2013 το Πεκίνο και έθεσε ως στόχο την προσέλκυση 500.000 κινέζων τουριστών στην Ελλάδα. Έφυγε και άφησε δύο υπαλλήλους στο ελληνικό προξενείο για να εκδώσουν 500.000 βίζες, τη στιγμή που το αντίστοιχο αγγλικό προξενείο έχει 100 υπαλλήλους. Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στη Ρωσία, όπου εκδίδονται πάνω από ένα εκατομμύριο βίζες.

Χρειαζόμαστε νέα εθνική στρατηγική για τον τουρισμό με ευρεία πολιτική και κοινωνική συναίνεση.

Και όταν μιλάς για τουρισμό το 2014 δεν μιλάς για το ηλιοβασίλεμα στην Σαντορίνη -αυτό θα είναι πάντα εκεί- αλλά μιλάς για: περιβάλλον, γεωργία, αλιεία, πολιτισμό, μεταφορές, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Οι τομείς της γαλάζιας ανάπτυξης, για να δώσω ένα παράδειγμα (παράκτιος και θαλάσσιος τουρισμός, ναυτιλία και ναυπηγική βιομηχανία, υδατοκαλλιέργεια, γαλάζια ενέργεια, θαλάσσια βιοτεχνολογία, θαλάσσια εξόρυξη ορυκτών) εκτιμάται ότι θα αυξήσουν στην Ευρώπη το μέγεθος της θαλάσσιας οικονομίας κατά 100 δις ευρώ και θα δημιουργήσουν 1,6 εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας μέχρι το 2020.

Χρειαζόμαστε ένα Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την ανάπτυξη των εναλλακτικών μορφών τουρισμού, και συγκεκριμένα της πεζοπορίας, της ορειβασίας, της αναρρίχησης και των καταδύσεων.

Τις λεπτομέρειες αυτής της πρότασης επεξεργασμένες από τον Στέφανο Ψημένο θα τις βρείτε στο σάιτ μας torotami.gr

Μαζί με πολλές άλλες προτάσεις που σήμερα μόνο επιγραμματικά αναφέρω αλλά από πίσω τους έχουν πολλή μελέτη και πολλή γνώση.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΤΟΠΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Η τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να αναλάβει πόρους, όπως π.χ. τον φόρο ακίνητης περιουσίας (κατοικιών και επιχειρήσεων, που θα πρέπει να είναι διαφορετικοί), αλλά και ευθύνες, όπως π.χ. την επίβλεψη των σχολείων της περιοχής, τον χωροταξικό σχεδιασμό και τον έλεγχο δόμησης, καθώς και των πρωτοβάθμιων υπηρεσιών υγείας.

Μέσω τυχαίας δειγματοληψίας θα επιλέγονται κάθε χρόνο περίπου 120-150 δήμοι (τρεις από κάθε νομό). Για την αποφυγή «στησίματος» η επιλογή θα γίνεται με ανοικτή στο κοινό κλήρωση παρουσία ΜΜΕ και δικαστικών λειτουργών. Στους δήμους αυτούς θα γίνονται εξονυχιστικοί έλεγχοι δαπανών, πληρωμών, και γενικότερα τήρησης της νομιμότητας υπό την εποπτεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου και με την συμβολή ειδικών εκλεκτικών εταιρειών.

Η πρόταση αυτή της τυχαίας δειγματοληψίας πρέπει να επεκταθεί και σε άλλους δημόσιους οργανισμούς (νοσοκομεία, πολεοδομίες, εφορίες και όπου υπάρχουν μεγάλες οικονομικές συναλλαγές) .

ΑΜΥΝΑ - ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

Προτείνουμε την καταγραφή της ακίνητης περιουσίας των Ε.Δ. και την άμεση αξιοποίηση όσων χώρων δεν χρησιμοποιούνται με την συνεργασία της τοπικής αυτοδιοίκησης. Άμεσα προβλέπεται η κατάργηση 50 στρατοπέδων.

Οι χώροι αυτοί σε μητροπολιτικές περιοχές να χρησιμοποιηθούν για τη δημιουργία πρασίνου και την ανακούφιση περιοχών πυκνής

δόμησης. Όταν οι άδειοι χώροι βρίσκονται σε περιοχές πυκνής δόμησης θα γίνονται πάρκα. Όταν βρίσκονται σε περιοχές αραιής δόμησης, θα χρησιμοποιηθούν για κατασκευή σπιτιών, τα οποία θα δοθούν, ως αντιπαροχή-απαλλοτρίωση, σε ιδιοκτήτες διαμερισμάτων περιοχών πυκνής δόμησης, ώστε να απελευθερωθούν χώροι σε περιοχές που το έχουν ανάγκη.

Οι χώροι που θα απελευθερωθούν στην ύπαιθρο μπορούν να χρησιμοποιηθούν για χρήσεις που απαιτούν μεγάλες ενιαίες εκτάσεις, (πρότυπα συνεταιριστικά βιολογικά αγροκτήματα, αμπελώνες, ενεργειακά πάρκα).

ΤΟ ΜΠΟΣΤΑΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΛΑΡΙ

Η Ελλάδα να γίνει το μποστάνι και το κελάρι της Ευρώπης. Να συμπράξουμε για να αντιμετωπίσουμε τον μικρό και διάσπαρτο κλήρο, να φτιάξουμε ομάδες παραγωγών ανά προϊόν γιατί η υγιής συλλογικότητα είναι απαραίτητη. Και να στηριχτούμε στη έρευνα και την καινοτομία. Ο συνεταιρισμός, η συνεργασία, η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση αποτελούσαν στοιχεία γνώριμα στην ελληνική παράδοση. Χρειάζεται όμως τόλμη, διάθεση, επιχειρηματικό ρίσκο και η συνειδητοποίηση, ότι δεν είναι ούτε καλό -πλέον, ούτε εφικτό- να τα περιμένουμε όλα από το κράτος.

Μόνο τότε οι εξαγωγές θα αυξηθούν θεαματικά και ο πρωτογενής τομέας θα συμβάλει στην βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου. Προϊόντα και υπηρεσίες ποιότητας, όχι χαμηλού κόστους και «όλα τα κιλά όλα τα λεφτα».

Προυπόθεση: Η οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική

βιωσιμότητα

Πώς; Με την καλλιέργεια κουλτούρας καινοτομίας και σύμπραξης.

Η ελληνική οικονομία χρειάζεται παραγωγή και χρειάζεται νέους αγρότες. Χρειάζεται ανάπτυξη που να βασίζεται στις δικές μας δυνάμεις και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Γι αυτό και ο γεωργικός τομέας είναι ιδανικός για να δώσει το έναυσμα για μια υγιή και βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας.

Επιτρέψτε μου, μέρα που είναι, να δώσω ένα παράδειγμα από την αρχαιότητα.

Οι έλληνες κατάφεραν να ξεχυθούν έξω από τα στενά όρια της Ελλάδας και να αποικήσουν την ανατολική Μεσόγειο χάρη στο εξαγωγικό τους εμπόριο.

Η ιδέα ήταν απλή:

Πήραν το κύριο αγροτικό τους προϊόν, το λάδι (*πρωτογενής παραγωγή - αγροτικά προϊόντα*), το συσκεύασαν σε αττικούς και κορινθιακούς αμφορείς (*δευτερογενής παραγωγή - μεταποίηση*), και το εξήγαγαν με τα δικά τους πλοία (*τριτογενής παραγωγή - υπηρεσίες*).

Αποτέλεσμα:

Η αξία του ποιοτικού ελληνικού λαδιού πολλαπλασιαζόταν από την αξία των συχνά περίτεχνων αμφορέων που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν από τον αγοραστή και μετά την κατανάλωση του λαδιού. Η δε υπεραξία των εξαγωγών πολλαπλασιαζόταν επιπλέον από τη χρήση ελληνικών πλοίων και πληρωμάτων για τη μεταφορά. Ας το κάνουμε, λοιπόν, όπως οι αρχαίοι.

ΟΤΑΝ ΜΕΤΡΑΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ, ΜΕΤΡΑΜΕ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Μερικοί αναφέρουν ως μειονέκτημα ότι είμαστε νησιωτική χώρα. Δεν αντιλαμβάνονται ότι η έκταση της χώρας δεν περιορίζεται στα 132.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, αλλά επεκτείνεται και στις θάλασσες μας. Εκτός από το σημερινές κυρίαρχες αντιλήψεις της τουριστικής βιομηχανίας έχει τεράστια σημασία η αειφόρος και ποιοτική ιχθυοπαραγωγή ως μια δυναμική βιομηχανία τροφίμων με τεράστιες εξαγωγικές δυνατότητες.

Ο οικολογικός θαλάσσιος τουρισμός μαζί με την συστηματική προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας είναι ένας ανεκμετάλλευτος πλούτος. Βεβαίως σήμερα μιλάμε για τα πετρέλαια των θαλασσών μας και τον πλούτο που μπορούν να φέρουν στο μέλλον. «Πετρέλαια» όμως για άμεση εξόρυξη είναι και τα 100.000 ακαλλιέργητα στρέμματα της Λήμνου, για παράδειγμα, ενός νησιού που εκτός από τις φυσικές του ομορφιές έχει την αναξιοποίητη δυνατότητα να παράγει ξεχωριστά προϊόντα. Ας ξαναδούμε λοιπόν το νησιωτικό χαρακτήρα αυτής της πανέμορφης χώρας αλλιώς. Σαν μια ακόμη Ελλάδα μεγάλων δυνατοτήτων.

ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΛΟ

Οι μεγαλύτερες γενιές αδιαφορούν για το μέλλον των επομένων. Δεν είναι μόνο το χρέος, που είναι προφανές. Έχουμε χειρότερα σχολεία, χειρότερο περιβάλλον, μεγαλύτερη παχυσαρκία, το περισσότερο κάπνισμα σε όλη την Ευρώπη.

Γιατί αγνοούμε τα παιδιά μας; Γιατί δεν προσπαθούμε για το κοινό καλό; Γιατί δεν αγωνιζόμαστε;

Επειδή οι θεσμοί έχουν σαπίσει. Και δεν πιστεύουμε στην κοινή δράση. Γιατί δεν πιστεύουμε ότι μπορούμε να υπερασπιστούμε το

δημόσιο συμφέρον.

Το πρόβλημα της χώρας είναι ένα. Έχουμε σηκώσει τα χέρια ψηλά και δεν θέλουμε να συγκρουστούμε με την αδικία που ζούμε καθημερινά.

Οι λύσεις όμως δεν είναι πάντα μακριά και δεν είναι πάντα δύσκολες.

Μια δίκαιη Ελλάδα πρέπει να πετύχει τέσσερις στόχους:

Θεσμούς για όλους: δικαιοσύνη, πολιτικά κόμματα και δημόσια διοίκηση στην υπηρεσία του κοινού καλού

Κοινωνικό Κράτος για όλους: υγεία, σύνταξη, ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα διαθέσιμα ισότιμα σε όλους τους πολίτες

Οικονομικές Ευκαιρίες για όλους: ανοικτή οικονομία με δουλειές για όλους, ιδίως τους νέους, και επιβράβευση της επιχειρηματικότητας και της σκληρής δουλειάς, χωρίς ευνοιοκρατία και διακρίσεις.

Παιδεία για όλους: εκπαιδευτικό σύστημα προσαρμοσμένο στις ανάγκες του 21ου αιώνα, που θα ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες νέων και μεγάλων.

Αυτό είναι το όραμά μας για μια δίκαιη Ελλάδα. Το όραμα όμως δεν αρκεί.

Αυτό που μετατρέπει ένα όραμα σε στόχο είναι η προθεσμία.

Το Ποτάμι είναι το μεγάλο Κίνημα του ριζοσπαστικού Κέντρου. Είναι η πολιτική δύναμη που θέλει να αξιοποιήσει τη δημιουργική φαντασία του κάθε πολίτη. Έτσι ώστε όλοι μαζί να συμβάλλουμε διαρκώς στη γέννηση του καινούργιου.

Παρουσίασα πολλές προτάσεις σήμερα γιατί είναι πάρα πολλά αυτά που πρέπει να αλλάξουμε στην Ελλάδα.

Υπάρχουν και άλλα που δεν είπα. Όλα στον ίδιο άξονα.

Πρώτο: Ένα κράτος που είναι ανοιχτό στον έλεγχο από τους πολίτες, με διαφάνεια, ισονομία, και αποτελεσματικές διαδικασίες.

Δεύτερο: Μια οικονομία που παράγει και εξάγει, με ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που θα προσλάβουν εκατοντάδες χιλιάδες νέους εργαζόμενους. Χωρίς παραχωρήσεις σε αυτούς που θεωρούν την χώρα τσιφλίκι τους.

Τρίτο: Ένα κοινωνικό κράτος που καλύπτει βασικές ανάγκες ισότιμα για όλους, με ιδιαίτερη φροντίδα για τους πολύ αδύναμους, και χωρίς προνόμια για τις συντεχνίες.